

BİLDİRİ

Genel Sekreterlerimiz, Kutlu ve Sargın, partilerimizin Merkez Komitelerinin kararıyla ve kendi iradeleriyle, TBKP'nin yasal eylemini başlatmak için ülkeye döndükleri halde, insanlık dışı işkencelere tabi tutuldular.

Yenimahalle savcılığının göstermelik bir soruşturma sonunda işkence yapanlar hakkında verdiği takipsizlik kararı, ne hükümet, ve ne de Kutlu ve Sargın'ın sorgusunu yapan ilgilileri sorumluluktan kurtarmaya yetmez. Savcılık bütün taleplere rağmen işkence izlerini açığa çıkarmakta uzman bağımsız hekimlerin Sargın ve Kutlu'yu muayene etmesini engellemiştir. Dayanak olarak gösterilen raporlara gelince, bunlar da bizzat işkenceye ortak olan kurumlara bağlı sözde doktor raporlarından ibarettir.

Demokratik kamuoyu her iki genel sekretere karşı işkence yapıldığına tam bir vicdani kanaat getirmiştir.

Gerek sorgulamayı yürüten savcı Demiral, gerekse diğer polis yetkilileri, Sargın ve Kutlu'nun kendilerini yargı önünde savunabilmek amacıyla ve polisteki ifadelerini yürütebilmek için işkence iddiasını ortaya attıklarını sürekli yinelemektedirler.

Bu tamamen saçma ve düşüncesizce bir iddiadır.

İki genel sekreterin kendilerini böyle bir yöntemle savunmaya ihtiyaçları yoktur. Onlar, daha yurtdışında kendi kimliklerini, TİP ve TKP'deki sorumlu görevlerini açıklamışlardır. Kutlu ve Sargın ülkedeki mevcut yasal durumda, tutuklanacaklarını ve yargılanacaklarını eğer toplumun gerisinde ve bu çağdışı durum değişmezse mahkum bile edilebileceklerini basına defalarca açıklamışlardır. O nedenle, Sargın ve Kutlu, polis ifadesinde yer alan beyanların mahkemede aleyhlerinde delil olmasından çekinmemektedirler.

Her ikisi de polisteki ifadelerini, sorgulama esnasında işkence yapıldığı için reddetmişlerdir. Bu ifadeler işkenceyle yapılan eklemler her iki parti açısından hiçbir örgütsel sorun yaratmamaktadır.

Eğer Kutlu ve Sargın'a işkence yapıldığı kanıtlanırsa ve işkenceciler yargı önüne çıkartılırsa, bu durum, Kutlu ve Sargın'ın yargı önündeki yasal durumunu hiçbir şekilde değiştirmeyecektir. Çünkü onlar, yargı önünde de 141-142'inci maddelerle yasaklanmış iki partinin genel sekreterleri olduklarını söyleyeceklerdir.

Görülüyor ki, genel sekreterlerimizin işkence yapıldığını açıklamaları, onların kendilerini savunma amacına bağlanamaz.

Tam tersine, işkence yapanların, işkence yapıldığını binbir önhezirlikle gizlemeye çalışmaları, kendilerini demokratik kamuoyu karşısında savunmak, işledikleri suçların ortaya çıkmasını gizlemek amacıyla açıklanabilir.

İşkenceyle mücadele amacını taşıyan Avrupa Konseyi çerçevesinde hazırlanan anlaşmaya imza atmayan hükümet, hem işkencecileri cesaretlendirmekte, hem de onların ortaya çıkmasını önlemeye çalışmakta, işkence kurumunu korumakta, işkenceyi sistemli bir devlet terörü olarak onaylanmış olmaktadır.

Fakat bu çok yanlış bir hesaba dayanmaktadır. Pratik göstermiştir ki, devlet mekanizması içinde, tüm yasalara aykırı olarak illegal suç örgütleri bir kere oluştuktan sonra, onları kontrol altında tutmaya hükümetlerin gücü yetmez olmaktadır.

Bizim ülkemizde böyle gizli odaklar, suç işleme örgütleri, işkence ve terör yuvaları devlet içinde devlet gibidirler. 12 Martların, 12 Eylülün devamcısı olan bu güçler, bağlı oldukları hükümete bile kimbilir hangi çıkar ya da hesap nedeniyle tertip yapacak tıynettedirler.

Genel sekreterlerimize işkence bile, hükümet çevrelerinden destek alıp almadıkları sorulmuştur. Eğer bu gizli odak, Kutlu ve Sargın'a boyun eğdirebilseydi ve onları yalan beyana zorlayabilseydi, acaba sonuç ne olacaktı? Bu yalan beyanlar hangi gizli amaçlar için kullanılacaktı? Böyle işkenceyle imal edilmiş bir ifade ne zaman, ne için ve kimler tarafından ülkemizin siyasal hayatında hangi karanlık amaçlar için bir m alzeme haline getirilecekti?

İşkencecinin amacı nedir? Kime hizmet etmektedir?

Türkiye'de bir daha darbe olmayacak diye, zamlardan, adaletsizlikten bunalan ve antidemokratik bir seçim yasasıyla ortaya çıkan parlamentodaki eşitsiz durumu içine sindiremeyen kamu oyunu yatıştırmaya çalışılan Turgut Özal, genel sekreterlerimize işkence altında sorulan bu soru üzerinde bile durmamıştır.

Kontrgerilla tipi işkence ve terör örgütleri ,devlet içinde devlet olmaktan çıkarılmadıkça, bu ülke 12 Martlara ve 12 Eylülüne gebe olmaktan kurtulamayacaktır.

İşkenceciler suçludur. Şimdi Devlet içinde herbiri büyük insanlık dışı suçlar işlemiş olan, gizli, karanlık çevrelerin hesap vermekten kurtulmak için nasıl bir örgütlenme içinde olduklarını, nasıl önlemler aldıklarını tasarlamak hiç de zor değildir.

Anti-Komünist yasaklar, işkenceyi; işkence ise devlet içinde bir suçlular şebekesi üretir. Demokratik hak ve özgürlükleri tehdit altında tutan, darbe ve tertiplere ortam hazırlayan bu gizli odakları dağıtmak için yeni secilmiş parlamento sesini yükseltmelidir.

Kutlu ve Sargın kendilerine yapılan işkenceleri kamuoyuna duyurmakla, parlamentoyu ve tüm demokratik kamuoyunu bir kere daha bu

gizli odağın varlığına karşı u yarmışlar ve ülkemizin demokratikleşmesi için atılması gereken bir adımı göstermişlerdir.

Hükümet, eğer işkenceyle mücadeleyi öngören uluslararası anlaşmaya imza atmaz, işkence olaylarının üzerine kararlılıkla gitmezse, çok ağır bir sorumluluk altına girecektir.

26.Aralık.1987

Osman Sakalsız
TIP Merkez Komitesi
adına

Mehmet Karaca
TKP Merkez Komitesi
adına

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV